

متن پرسش

با سلام و احترام: آنگونه که بنده از مباحث شما متوجه شده ام معیار زهد در زندگی این است که هیچ چیزی بیش از نیاز خود نخواهد و هر چه که انسان بیش از نیاز خود داشته باشد مانع سلوک او خواهد بود. در مقابل نظر دیگری نیز که ظاهراً طرفداران بیشتری دارد وجود دارد که انسان هر چه داشته باشد اشکالی ندارد لازم نیست انسان به حداقل ها اکتفا کند و معیار زهد آن است که انسان به آن دلبستگی نداشته باشد. خواهش من آن است که بفرمایید در زندگی فردی و در تمدن اسلامی کدامیک از این دو باید معیار قرار گیرد.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مسلّم در نگاه سلوکی باید ذهن خود را از زیر بار ثروت‌هایی که بدان نیاز نداریم آزاد کنیم، ولی این بدین معنا نیست که پول غسل و کفن خود را هم در دست نداشته باشیم. و از طرفی در نگاه تمدنی نیز باید قدرت تمدن‌سازی خود را رشد دهیم حتی اگر به معنای داشتن امکاناتی است که لازمه‌ی آن تمدن است نباید به اسم زهد، قدرت تحرک خود را در تحقق اهداف خود از بین ببریم.